

Тайванський віцепрезидент склав секретну візиту в Україну

Київ. — Віцепрезидент Тайваню Лен Чан здійснив 20-го серпня секретну поїзку до Києва, яка може спровокувати погіршення дипломатичних відносин між Україною і Китаєм, повідомили засоби масової інформації.

Тайванське телебачення показало, як Лен зі своєю дружиною, а також іншими тайванськими і українськими урядовими позував біля Київського Університету, де вчорашнього почесний докторат.

Згідно з тайванським телебаченням, візиту Лена до організації університету, що вказує на приватний характер його поїздки. Однак, згідно з тим же повідомленням, Лен

(Закінчення на стор. 4)

Економіка в Криму найгірша

Київ. — Державна комісія на чолі з першим віцепрем'єр-міністром Василем Дурнічем виявила, що економіка Криму пропонує падає з більшою швидкістю, ніж в інших регіонах України, поінформув 20-го серпня «ОМРГ Делі Дайджест».

Згідно з результатами перевірки, найгірші економічні показники — в сільськогосподарстві півострова. Комісія виявила, що уряд автономної республіки надіслав до Києва подальшовані звіти, в яких завищено цифри щодо заготівлі зерна. В наслідок цього Президент Леонід Кучма звільнив кілька місцевих урядовців.

Комісія також підтвердила, що розселення кримських татар на батьківщині фактично зупинилося, як зв'язано з зменшенням фінансування з боку місцевої влади.

“Нью Йорк таймс” перестерігає перед київськими готелями

Нью Йорк. — 21-го серпня газета “Нью Йорк Таймс” вмістила черговий репортаж своїй кореспондентки Джейн Перлз з України під промовистою назвою — “У твердолобому [совєтському] Києві готелі і будинки жаху”.

У чималому, майже чвертьсторіковому матеріалі авторка досить докладно розповідає про всі ті “примеси”, які може отримати киянин у центральній київській готелі “Дніпро”, заплатаючи 325 дол. за добу. Тут і скринька вінда, і кімнати без охолодження, у яких до того ж заборонено відчиняти вікна, і куші, схожі на ганчірку рушники, і вода, яка тече далеко не завжди, коли це потрібно гостям. Але що є справді вражаючим і найганебнішим — бо це вже не можна вважати ніякою бідністю та економічним занепадом, — це той людський кім, радше, людиноподібний матеріал, який працює по київських готелях: швейцари, які стоять при дверях для чого-завгодно, тільки не для допомоги відвідувачам, огрядні бабки, які возсідують на поверхках радше для шпигування, ніж обслуговування клієнтів, а головне — густа атмосфера аrogантності, некомпетентності і тотального неробства та лінощів.

Кожен, хто був у Києві чи інших містах України, знає, що такою є атмосфера не лише у “Дніпрі”, а й у всіх інших готелях, які вважаються “найкращими” і які не соромляться дупити з відвідувачів по 300 і більше доларів за добу чи, скажімо, вимагати по п'ять доларів за кожну хвилину телефонічної розмови. Такою є атмосфера й у більшості інших закладів обслуговування, в державних установах, у військах, на Лєтосищах, у Верховній Раді, — скрізь, де досі паує непрофесійний, лєданий, хаотичний, корумпований совєтський службовець.

Джейн Перлз намагалась відомості на питання, чому у великому європейському місті досі немає пристойних готелів, які є вже і в віддаленому Тбілісі, і в забутий богот Тірані. За її даними, що-найменше 900 киянщинці щодня потребують готельного прилутку у Києві з мінімумом гостинності і комфорту. Іл приїжджає сюди щораз більше — “поліагоживати бізнесові справи, реформувати Уряд, який не піддається реформам, підтримувати демократію і відкритість в одному з найбільш корумпованих і беззаконних міст регіону”.

Починаючи, через яку у Києві досі не розвивається готельна індустрія, на думку Дж. Перлз, є державна, тобто — міська, монополія на існуючі готелі. Авторка наводить переконливий приклад, як посади Києва (сподіваємося, що колишній) Леонід Косаківський робив усе можливе, щоб не допустити вільної конкуренції у цій галузі. Але такою, на жаль, є ситуація і в більшості інших галузей виробництва та обслуговування в Україні, — приклад можна продовжувати.

(Закінчення на стор. 4)

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
З угаи на свято День Незалежності України в суботу, 24-го серпня, Головна Канцелярія УНСОюзу і В-во “Свобода” будуть закриті в п'ятницю, 23-го серпня. Наступне число “Свободи” друкуватиметься у понеділок, 26-го серпня, з датою вітківка. — Ред.

(Закінчення на стор. 3)

Індія заблокувала протинуклеарну угоду

Женева. — Індія офіційно наклала вето на підписання угоди по цілковиту заборону випробувань атомової зброї, підготовлену експертами ООН з участю п'яти нуклеарних держав — ЗСА, Росії, Китаю, Франції та Великобританії, а також трьох країн, що мають, на думку експертів, секретні ядерні програми, — Ізраїлю, Індії та Пакистану.

Формальною причиною такої несприятливості є вимога Індії включити до підготовленої угоди також питання про поступове атомне роззброєння всіх країн і, врешті, цілковите знищення нуклеарної зброї. На це, зрозуміло, не згодні не лише ядерні держави, а й чимало без'ядерних.

Правдива причина індійської несприятливості, однак, є глибшою. Більшість тамтешніх політиків вважає Індію загрозкою з боку її північного сусіда, Китаю, який завдав індійцям принизливої поразки під час короткого прикордонного конфлікту

(Закінчення на стор. 4)

Росіяни донищують Грозний

Грозний, Чечня. — У відповідь на ультимат з боку керівників чеченського патріотичного збройного опору, які вимагають від росіян протягом трьох днів залишити територію цієї гірської кавказької республіки, головнокомандуючий російськими окупантами в чеченській генерал Пулюковський проголосив свій ультимат, згідно з яким всі мирні мешканці чеченської столиці повинні протягом 48 годин виїхати з міста.

Однак не чекаючи кінця визначеного ультиматом часу, російські війська буквально донищують Грозний з тяжких гармат і ракетних комплексів. У вівторок, 20-го серпня, вже після проголошення російським ультиматом, генерал Пулюковський дав наказ скинути на Грозний бомби з боєвих літаків. Створилася ситуація, коли мирні люди не можуть залишити міста і також не можуть в ньому жити. Крім того, росіяни знищили всі дороги і всі мости довкола чеченської столиці.

Політична Рада російської партії “Демократичний вибір Росії” закликає президента Бориса Єльцина негайно відкликати з Чечні генерала Пулюковського, бо він компрометує не тільки президента, який вже декілька разів обіцяв припинити кровопролиття в Чечні, але й весь російський народ. Керівництво згаданого партії підкреслює, що Б. Єльцин переміг у недавніх виборах саме тому, що “переконав російську громадянськість у своєму широкому бажанні припинити війну в Чечні”.

Пресова служба Раді безпеки Російської Федерації, секретарем якої є генерал А. Лебєдєв, оприлюднила заяву, в якій стверджує, що одержані Лебєдєвом уповноваження щодо Чечні насправді готували не президент Єльцин, а ті його доповідачі, які засудили руками Лебєдєва розпалити в Чечні ще більшу війну.

З останніх інформацій стало відомо, що А. Лебєдєв вночі поїхав у Чечню на переговори.

В Україні (З інформації УНІАР)

ВІДЗНАЧАТИМУТЬ 900-РІЧЧЯ ЛЮБЕЦЬКОГО З'ІЗДУ КНЯЗІВ

Київ. — Пресова служба Кабінету Міністрів України повідомила, що розпорядженням Кабінету Міністрів створено Організаційний комітет відзначення 900-річчя Любецького з'їзду князів Київської Русі, яке минає влітку 1997 року. Очолює комітет віцепрезидент Національної Академії Наук Петро Тодченко. Як свідчить Енциклопедія Українознавства, Любецький з'їзд формально перетворив одну велику державу на кілька незалежних держав, об'єднаних у своєрідну федерацію, яка для пологодження спільних справ скликала князів з'їзди.

КРИМ ЗНАЙОМИТЬСЯ З ВІРМЕНСЬКОЮ КУЛЬТУРОЮ

СИМФЕРОПОЛЬ. — В Криму почався тиждень вірменської культури, який пройде в Євпаторії, Севастополі, Ялті, Симферополі та Керчі, повідомила УНІАР 17-го серпня. У церемонії відкриття взяли участь заступник голови кримського парламенту Аннушаван Давелан, обра-

ний від вірменської національної округи, голова Парції Економічного Виродження Криму Володимир Шевцов, вірменські урядовці і працівники амбасди Вірменії в Україні. Програма тижня передбачає концерти, виставки-продажі праць вірменських мистців, відвідини середньовічного вірменського монастиря Сурб-Хач, Лигутії у вірменських церквах Криму та показ вірменських кінофільмів.

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ФЛОТИ

ЛЬВІВ. — Львівська краєва організація Народного Руху України передала на постійне зберігання до Львівського Історичного Музею зразок надрукованого нашивки “СКР Гетьман Сагайдачний”. Такі нашивки для моряків крєйсера “Гетьман Сагайдачний” були виготовлені у Львові в рамках акції Руху “Відродимо українську флоту”.

П. ЛАЗАРЕНКО ОБІЦЯЄ ПІДТРИМКУ ТВОРЧИМ СПІЛКАМ

КИЇВ. — Прем'єр-міністр Павло Лазаренко пообіцяв письменникам,

художникам та кінематографістам, що він розгляне можливість звільнення їх від податку у надання їм інших пільг з метою підтримки їхньої творчості. Об'єднання творчих працівників звернулися до прем'єра з проханням взяти до уваги той стан, в якому опинилися видавництва українського літератури, адже їм найважче пристосовуватися до ринкових умов. Щороку Рух виділив 455 блн. карбованців (2,4 блн. дол.) для творчих спілок, торік вони дістали 316 блн. карбованців.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДВИЩИВ РАНГІ ГОЛІВ КОМІТЕТІВ

КИЇВ. — Президент Леонід Кучма видав указ, який підвищує пости п'ятьох державних комітетів до рівня міністерств, повідомив 21-го серпня “ОМРГ Делі Дайджест”. Голови Антимонопольного комітету, Фонду Державного мистецтва, Комітету з питань державної таємниці, Державного митного комітету і Комітету оборони державних кордонів тепер матимуть ранг міністрів.

В АМЕРИЦІ У СВІТІ

ВАЙТВОТЕРСЬКА СПРАВА, правдоподібно, закінчиться, так і не досягнувши головної мети, на яку сподівався дехто з її ініціаторів, — компроміст теперішнього президента ЗСА Білла Клінтона та його дружини. 20-го серпня аркєнсівський суд засудив Сюзан МекДугал, колишню бізнесову партнерку Клінтонів, до двох років ув'язнення, трьох років випробування, 5,000 дол. кари та 300,000 дол. компенсації за привласнені шляхом шахрайства фонди. А проте суд так і не довів причетності Клінтонів до згаданих шахрайств, хоча С. МекДугал стверджує, що на неї чинився тиск саме в цьому напрямі, і що саме тому вона вважала себе жертвою політичної розправи. Так само не дав жодних свідчень проти Клінтонів колишній губернатор штату Аркансо Джим Такер, який теж брав участь у вайтвотерській афері, а проте отримав досить м'який вирок з огляду на важку недугу печінки. Розгляд справи Джеймса МекДугала, колишнього чоловіка Сюзан та головної компанії Анні Клінтонів, відкладено на листопад. Саме він вважався винахідником хитромудрої шахрайської схеми, яка принесла його позичковій компанії величезні прибутки, а платникам податків — 60 млн. дол. втрат. Сюзан МекДугал заявила на суді, що вона цілком довіряла своєму колишньому чоловікові і підписувала всі папери, які він їй давав, навіть не задумуючись, що в них може бути шовх прозгазане.

ЧУЖОЗЕМНІ РОБІТНИКИ В ІЗРАЇЛІ стають щораз більшою проблемою для цієї країни після того, як уряд різко обмежив допуск палестинців зі смуги Газа та західного берега ріки Йордан на власне жидівську територію. За останні сім років число палестинських робітників скоротилося зі 180,000 до 32,000. Своєю чергою це привело до падіння широкого спектру робочої сили з інших країн. Офіційно в Ізраїлі тепер працює 103,000 чужоземних робітників і ще щонайменше стільки ж працює нелегально. У самому лише північно-східному Тель-Авіві нараховується близько 60,000. Живучи без видол у юридичних труднощах або безпосередньо на будівництві, по кількадесят осіб у кімнаті, вони заробляють пересічно 800 дол. на місяць, що є значно більше, ніж у будь-якій країні “Третього світу” чи Східної Європи. Тим часом середній прибуток ізраїльця становить 16,000 дол. на рік — більше, ніж мають, скажімо, еспанці. Окрім значних торговельних та інших пільг, Ізраїль щороку дістає від ЗСА понад 3 блн. дол. допомоги. Як наслідок, більшість ізраїльтян не хоче працювати на будівництві та інших важких, брудних і малоплачуваних роботах. Тому, щоб ізраїльський уряд під тиском консервативних груп зменшує квоти для легального найму чужоземних робітників, обійтися без них він уже не зможе. А тим більше він не зможе припинити потік нелегалів, яких жене до багатих країн безнадійне становище в їхніх батьківщинах.

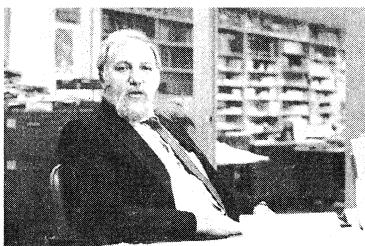
ПОВІДОМЛЕННЯ ДО ЧЛЕНІВ З ВИПАДКОВИМИ ГРАМОТАМИ

Час минає і минає Ваша нагода замінити Вашу виплачену грамоту на нову грамоту з односторонньою вкладкою на підвищену суму забезпечення. Не відкладайте, а негайно просигте Вашу виплачену грамоту. Ця нагода не повториться. Програма додаткового забезпечення вже кінчається.

Головна Канцелярія УНСОюзу

Курси для вчителів закінчили в Києві успішно

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Вже третій рік підрама масою можливість послухати про підземки із курсу історії України, що його організували в Києві для вчителів середніх шкіл члени Координаційного Комітету Допомоги Україні із ЗСА під керівництвом проф. Тараса Гунчака. І тим разом саме він із головою ККДУ Володимиром Воловоодком відвідує нашу редакцію, щоб поділитися враженнями з третього курсу та не лише своїми враженнями, а також і курьозами, які подали їх на письмі.

Др Т. Гунчак розказує у редакції про його останню подорож в Україну.

Довідаємося, що тим разом організатори старалися вибрати по три особи із східних та південних областей України, а викладачі і приміщення знайшли в Інституті Підвищення Кваліфікації в Києві. Відповідальний за цей курс, як і за попередні,

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486; UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerkonson, NJ 12446
(914) 626-5641; Fax (914) 626-0180; e-mail: unaestate@travelers.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОУ \$75.00 річно, на півроку \$40. За кошту зміну адреси \$10.00.

Чекі i "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Силим

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Думки про національну гордість

Саме у тих днях, коли ми підготувалися до п'ятої річниці проголошення незалежності України, американські засоби масової інформації пригадали про зовсім іншу і далеко менше значну п'яту річницю — убіству в єврейській ділянці Нью-Йорку молодого єврейського студента, прямо із-за расової ненависті. І тут покарання винних домагаються не лише члени родини вбитого, але ціла єврейська спільнота. Тепер, через п'ять років від одного спорадичного випадку — домагаються справедливості і, мабуть, як у багатьох інших випадках, її здобудуть, як все ще здобували, як тільки можуть знайти винних у програмі, що мали місце перед і в часі Другої світової війни, як і після її закінчення.

Ось так, дуже недавно, читали ми на сторінках найбільше поширеного американського щоденника "Нью-Йорк Таймс" довгий спомин про убіство однієї єврейської родини в містечку Айшішкі, в тодішній Польщі вже після закінчення війни, яке мали доконати польські "банди". Розуміється, для одного уцілілого члена родини — це велика трагедія, якої не можна забути, а назвати це, погормом? І писати про це цілу довжелезну статтю — справді може дивувати, але одночасно і можна це подивляти.

Це гадання проміта та гологостою показує нам найкраще ту національну гордість, яку негують члени єврейського народу, немов прапор перед собою, де вони не були б та як широка віддал між тим, що сталося, і сучасністю. Чи треба нам вираховувати, скільки статей, зізнають очевидці, скільки пам'ятників, присвячених гологостою, а скільки книжок і довідок постало досі на цю тему?

Здається нам, що все це не могло б постати без того спільного петизму, пошани минулого, що його мають усі ті, як і єврейського походження. Власне це спільне зусилля уможовити світові довідатися, що таке гологоста як і як потерпів в усіх погромах єврейський народ.

Саме ця наполегливість насуває нам думки про те, як виробили в собі таку національну гордість члени того народу і як уміють її використати для своїх цілей. В чому її джерело — чи в релігії, чи в почутті приналежності до вибраного народу, чи в чомусь, що посторонньому важко збагнути?

Любовь такої релігії і її планканиа відіграє у цій національній гордості так важливу і сильну роль. Коли маємо лише нагоду спостерігати за віддалі, як сьогодні у тому світобаченні і дуже дивному світі притримуються релігійних практик члени ортодоксальної частини єврейського населення, як бачимо молодих жінок, що не соромляться тепер, коли для цілої молоді односторонньо є звичаєм надто великі штани і шалка і дашком наздівку, ходити одверто в чорному халаті, із білими френзелями до молитви і в яремці, тоді нам ясно, що непохитні релігійні закони мають великий вплив. Може і ці самі закони кажуть єврейській молоді йти на працю до Палестини із затишкю американського добробуту?

Як би не було, все це — і придержування релігійних законів, і патріотизм можуть бути лише добрим прикладом для інших. А сьогодні, у напевно-я нашого українського національного свята, хочеться думати, що ми маємо таку саму можливість виробити у молодого покоління подібну національну гордість, коби тільки хотіли.

Бо чому б нам не пригадувати при кожній можливості і саме молодими професійними силами істориків, науковців, про наш Великий голод, в якому загинуло не менше населення, як жидів у воєнному гологостою? Чому про це трагедію ще до сьогодні мало знають чужинці? Чому нам не пригадувати "Акції Вісла" тепер, коли зближається її 50-річчя, і чому б нам не підкреслювати саме також тепер тісного зв'язку із матірньо землею?

А в кінці, чи не могли б ми також ставити гострі релігійні вимоги, які піднімали б не лише престиж наших Церков, а може зміцнили б силу і значення священних родів, що здавна були коренем нашої інтелігентної верстви? Існують десятки шляхів піднесення національної гордості. Святкуванням, маршами і прапорами підносимо її на хвилину, наполегливою працею і завзяттям — назавжди. Це показати нам наші сусіди.

Раїса Руденко

ОБЛИЧЧЯ СЬОГОДНІШНЬОЇ УКРАЇНИ

За п'ять років незалежності, що прийшла на зміну тривалій неволі, Україна, звичайно, не могла досягти розквіту, що дорівнював би західним країнам. Але, приблизивши на Бориспільське летовище, гості Києва цього не помічати. Адже тут все відповідало міжнародним стандартам: від зовнішнього оформлення, передового електронного обладнання, високоякісного митного обслуговування до цін у ресторанах та кафеєтерях. Шоправда, світові ціни не є свідченням добробуту власне українського населення, але чужоземці сприймають їх як цілком природні йіх.

Опишувати за те, між жими летовища, ви негайно відчуєте, що згубний відбиток більшовицького тоталітаризму все ще не відпущає душі людей. Уто має хоча б невелику силу і владу, намагастись взяти від цього якнайбільше. Скажімо, якщо на Заході ви ставите авто на стоянку і платите за 30 хвилин 25 чи 50 центів, а

за годину один долар, то в Бориспіль біля летовища тільки в їзд на стоянку на одну-дві хвилини коштує два долари. Подібна неспіврозмірність спостерігастись і в інших видах сфери обслуговування.

Та все ж, що не був в Україні років п'ять, пройхавши її шляхами сьогодні, буде писмено здивованим появою чималого числа добротних будинків, а то й справжніх маєтків. Поспівкувавшись з людьми, похидивши по базарах, ви пересвідчитесь, що життя в Україні поволі змінюється на краще. Селяни вперше за багато десятиліть можуть вільно розпоряджатись хоча б тим, що виростили на власній присадибній ділянці, будувати на ній житло для дітей чи господарські приміщення, тримати стільки худоби, скільки вважатимуть за потрібне і так далі. Полетіли у містах, бо на базарах з'явилось багато різних наїдків і товарів, деяких за імпортом, що про-

даються в державних та приватних крамницях.

Змінилось дещо і в погляді жінок на свою роль в родині й суспільстві. За комуністичного режиму жінки були настільки "рівними", що, як і чоловіки, котрі з якихось причин не працювали понад чотири місяці, могли бути засуджені за "тунеядство", себто за "дармоїдство". Особливо, якщо в них не було документальних доказів, що мають "чесне", тобто дозволене режимом, джерело матеріального забезпечення. А таких заробітків, окрім високих урядових, як правило, ніхто не мав. Отже статтю совєтської конституції про те, що "кожній людині гарантується право на працю", слід було розуміти, що працювати зобов'язані всі й за будь-яких умов, інакше опиняться в тюрмі за "дармоїдство".

Сьогодні ж якщо жінка не працює, тюрма їй не загрожує. Інша справа, що таку змогу мають лише жінки забезпечені. Це,

звичайно, дружини підприємців, урядовців або інших роду заможних чоловіків. Відночас з боку властей і з боку чоловіків ставлення до жінок не змінилось. Як і в совєтській імперії, жінки на підприємстві та в інших сферах виконують найбруднішу і часто дуже важку працю, а керують ними чоловіки.

Та все ж жінки молодшого покоління намагастись утвердити свою "незалежність" чи "рівність", і роблять це кожна по-своєму. Наприклад, з'явилось чимало жінок-примісниць, які похидкували власні фабрики за пошиття одягу, ресторани, пекарні, перукарні, крамниці тощо. Інші ставили економістами, програмістами, правниками, ще інші обирають професію сценічного мистецтва чи стають лікарями, педагогами, юристами тощо.

В політиці жінкам утвердилось важче, та все ж є жіночі організації, де

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Микола Неврлі
Братислава, Словаччина

ДЖЕРЕЛО ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ

В той час як українська історія в совєтській імперії вільно репукувалася і перекручувалася, розгладдалася у рамках історії Росії й знаходилася під пильним оком партійних і репресивних органів, наша національна історична наука продовжувала свою діяльність в дисіорії. Її базую — після кількох організаційних заходів — стало Українське Історичне Товариство, засноване і душеном якого стаів

від 1964 року молодий талановитий історик Любомир Виняр, дослідник історії української козащини, історії української культури й спадщини Михайла Грушевського (1866-1934). Першим президентом цієї престижної наукової інституції став найвидатніший тоді історик Олександр Оглоблин (1899-1922), автор багатьох праць і розвідок з різних ділянок історії України. Свого часу він викладав історію в Київському університеті, був директором Державного архіву в Києві.

За 30 років свого існування УІТ видав понад

80 книжок українською та англійською мовами, гідно репрезентувало найважливішу дисципліну української, видало перший в українській історіографії "Атлас історії України", праці М. Грушевського, Я. Пастернака, Д. Дорошенка, Н. Поліщука-Василенко та інших.

Проф. О. Оглоблин радо привітав пропозицію свого молодшого колеги Л. Виняра заснувати тоді ж, у 1963-64-их роках журнал "Український Історик", якого вже вийшло 124 одомістних чисел. Авторами праць з різних періодів української історії стали у цьому порозкиданні по всьому світі українські вчені О. Оглоблин, М. Антонович, Л. Виняр, П. Куринний, О. Домбровський, Н. Поліщука-Василенко, І. Каміньський, О. Баран, М. Чубатий та ін. З їх пера вийшла в "УІ" праця, які не могли повнітись в умовах тоталітарного режиму в совєтській Україні. Вони запам'ятали "білі" і "чорні" плями офіційної історії, акцентуючи найбільш державотворчі пей-

риоді історії України, й повертали українському народу імена борців за його визволення. Цю місію відновлення історичної пам'яті з често виконує "Український Історик" і сьогодні.

Особливу увагу "УІ" приділяв історії української козащини, епохам Зхемського і Мазепи. Зокрема треба згадати праці О. Оглоблина про Хмельницького і Переяславську угоду, добу Гетьманщини (В. Дубровський, Н. Поліщука-Василенко, Теодор Маньків, С. Сенютович Верський, Л. Виняр, М. Стремлі, М. Небелюк та ін.) Далішими тематичними колами були праці, присвячені будроженню України в XIX стол. (М. Антонович, О. Оглоблин, Н. Поліщука-Василенко та ін.), доби УНР (праці Л. Шанковського, І. Каміньського, Л. Виняра, В. Косика, С. Горакса, В. Маруняка). Деякі з цих авторів досліджували найновішу добу і писали про ОУН, УПА та інші теми.

Постійну увагу приділяв "УІ" працям про М.

Грушевського, який в совєтській історіографії уважався "буржуазним націоналістом". Його науково обґрунтовану схему історії України більшовики, як відомо, відкидали і гостро засуджували. Щоб її відновити, треба було насамперед сказати добре слово про її творця — М. Грушевського. Найбільше на цьому полі потрудився професор Кентського державного університету "в США Л. Виняр, який по праву вважається основоположником сучасного грушевськознавства. З його багатьох праць про найважливішого українського історика й президента УНР, друкованих на сторінках "УІ", деякі вишлі окремими виданнями: "Найвишачіший історик Михайло Грушевський" (у кн. "Силуети епох", 1992), "М. Грушевський в українській і світовій історії" (1993), "Михайло Грушевський — історик і будівничий нації" (Київ, 1995). Як ширший прихильник історичної концепції М. Грушевського

(Закінчення на стор. 3)

Ігор Лесик

ОСОБЛИВОСТІ ТВОРЧОСТІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Ментальність пересічної сучасної людини є спрямована у напрямку матеріалістичного мислення, оправданого прагматизмом. Духовні елементи відсуває модерна людина у світ абстракту, який, на її думку, є зайвий у змганні до поступу.

До таких елементів зараховують релігію, національну романтику, концепт любови у родині, співжиття у суспільстві і патріотизм-любов до своїх батьківщини.

Історія однак доводить, що суспільство, включаючи українське, яке оминає у своїй філософії фундаменти конструктивізму, переходить на шлях безладдя. Культуральний, політичний та економічний хаос, заснований на самолюбстві, доводять до дезінтеграції, розпаду суспільства, яке у такому стані неспроможне оборонити свої життєві інтереси.

Лариса Косач, по чоловікові Квітка, літературний псевдонім Лесі Українки, народилася 13-го лютого 1871 року у місті Завгелі, на Волині. Її мати, Ольга Драгоманова, українська письменниця, псевдонім Олена Пчілка. Її батько — Петро Косач.

Леся навчилася читати в чотири роки. 1875 року вона сама прочитала першу книжку Комарова "Про землі сили". Ще в дитинстві Леся Українка заховала на туберкульозу. Ця недуга приховувала поетесу до ліжка і змушувала її часто виждати лікуватися в інших країн: Німеччину, Італію, Єгипет. Завдяки своїй наполегливості і любові до знань Леся Українка оволоділа багатьма мовами: англійською, французькою, італійською, грецькою, польською, болгарською та ін. і стала високоосвіченою людиною. "Вона була на свій вік геніяльною людиною", — так висловлювалися про неї тогочасні велетні літератури. Її перші твори ("Конвалія", "Садко") з'явилися у періодичній пресі, коли їй було 13 років. У 1893 році твори Лесі Українки вийшли окремою збіркою. На крилах пісень". У 1899 році вий-

шла її друга збірка поезій — "Думи і мрії". У 1902 році — третя, "Відлук". Протягом 80-90 років Леся Українка написала багато поезій, кілька поем та прозових творів, переклала ряд творів Гегеля, Тургенєва, Гайне, Гюго та Байрона. Царський уряд переслідував Лесю Українку. У 1907 році московська поліція заарештувала багато відомих діячів, серед них Лесю Українку та М. Лисенка. Випустили її з в'язниці, поліція переслідувала її до кінця її життя. Останні роки життя Лесі Українки були надзвичайно плідні, незважаючи на її хворобу, яка з 1907 року дуже посилилася. У 1908 році Леся організувала фольклорну експедицію на Полтавщині, де разом із Ф. Колосом записала багато українських народних дум відомих тоді кобзарів Михайла Крачченка та Гната Гончаренка. В наслідок цієї праці вийшла у Львові цінна публікація "Мелодії українських народних дум" (1913 р.).

Леся Українка померла 1913 року в Сурани у Грузії. Її величавий похорон був не лише виявом пошани і любови до поетеси-патріотки, але й демонстрацією знаного поступу у кристалізації національних почувань серед мас населення та рішучості стремління визволитись з московської неволі.

У поезіях, які писала Леся Українка протягом усієї літературної діяльності, провідною тематикою була боротьба українського народу за волю. Тут можна навести декілька відомих поезій, наприклад, "Досвітні огні", "Contra spem spero", "Кон", "І все ж таки до Тебе-бо", "Товариші на спомин", "Сльози-перли", "Мріє, не здрь", "Пісні про волю" та ін. У поезії "Contra spem spero" (Без надії сподіватись), прийнятий бадьорим оптимізмом, Леся закликає "серд ліжкі співати пісні", не сваритись, боротися за волю. Вона оспівує красу України: "Гори веселі й зелені долини, Славуть красної борі сонові і Студі річній веселі береги", закреслюючи свої поезії глибоким романтизмом. Природа у її поезіях — вічно жива, рухлива, повна краси, збуджує у людини

(Закінчення на стор. 3)

PALLADA
INTERNATIONAL INC.
98 Second Avenue, 2nd floor,
New York, N.Y. 10003
Tel. & Fax (212) 387-8683

ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ

Український центр "Паллада"

Про громадянство, візи і працю

Я чув, що люди похилого віку можуть одержати громадянство ЗСА без іспитів на знання англійської мови та історії країни. Прошу сказати про це детально і поради, як це зробити практично.

Це не зовсім так. Існує кілька категорій людей, на яких розповсюджують певні правила, що проходження процедури одержання громадянства. Особи, які досягли 50-річного віку і є постійними жителями ЗСА протягом 20 років, та ті, які мають 55 років і є власниками "зелених карток" протягом 15 років не повинні складати іспити на знання англійської мови, але повинні перейти іспит на знання історії та принципів державного правління ЗСА (цей іспит дозволено складати рідною мовою). Ті, які прожили в ЗСА понад 20 років і досягли 60-річного віку, крім цього, мають можливість одержати громадянство згідно зі спеціальними правилами. Під час призначення Служби імміграції та натуралізації вони повинні дати правильну відповідь на 6 із 10 питань, що стосуються історії країни та системи державного керування ЗСА. При чому, відповіді можна давати і українською мовою. По-дамо ви 10 питань та відповіді на них. 1. Хто є сучасним президентом ЗСА? — Вільям (Біллі) Клінтон. 2. Скільки стейтів входять до складу ЗСА? — 50. 3. Якими є кольори американського прапора?

— Червоний, білий та блакитний. 4. Яке місто є столицею ЗСА? Вашингтон, Дистрикт Колумбія. 5. Який місяць є святом ЗСА? Незалежності. 6. Хто був першим президентом ЗСА? — Джордж Вашингтон. 7. Назвіть три гілки нашого уряду — Виконавча, законодавча та судово. 8. Від якого віку в Америці беруть участь у голошуванні? — 18 років. 9. Хто був президентом ЗСА під час Громадянської війни? — Абрагам Лінкольн. 10. Як називаються перші десять доповнень до Конституції? — Хартія прав (Bill of Rights).

Я планує скоро одержати громадянство ЗСА. Чи одержать мої діти також громадянство разом зі мною і як існує процедура одержання громадянства для дітей?

Ваші діти одержать громадянство автоматично разом з вами, якщо вони: 1. Живуть з вами. 2. Не старші 18 років (для дітей від 14 до 18 років потрібні докази їхньої доброї поведінки по відношенню до законів ЗСА). Дітям, які мають понад 14 років, потрібно подавати до СІН також відбитки пальців. Дітей, які є спроможні підписати особисто посвідчення про одержання громадянства ЗСА, з'являть зі собою на іспит, буде вам призначено. Вони також повинні пригастити до вірності своїй державі (звичайно, якщо вони такого віку, що розуміють зміст присяги). Від дітей не вимагається знання історії ЗСА або англійської мови.

Моя робоча в Україні одержала повідомлення про виграш у останній лотерії "зеленої картки", але не оформила ніяких паперів для виїзду до Америки. Тепер вона змінила думку і бажає прийти до ЗСА. Чи зможе вона допомогти їй цьому?

На шасть, громадянин України, що не вибраві візи, як було для них

пріділено. Але оформити папери на постійний виїзд звичайним шляхом вже неможливо за браком чини. Ви можете допомогти в цій справі, щоб запросяти її прийти до Америки на відвідини і вона зможе подати документи на одержання "зеленої картки" тут, в ЗСА. З цим треба також знати, що до 30-го вересня принається оформлення статусу постійного мешканця для тих, хто виграв у лотерії віз DV-96.

Прошу сказати, якими є вимоги для одержання робочої візи I-B та які права вона дає власникові і його родині?

Візу I-B може одержати чужинець, який бажає працювати в одній з американських фірм. Якщо ця особа знаходиться за кордоном, то віза може бути одержана в американському консуляті, а якщо в ЗСА, то шляхом зміни візи. Для того, щоб мати можливість одержати візу в ЗСА, чужинець мусить мати чинною іншу візу, наприклад, В-1/В-2. Якщо віза вигалася, то для одержання нової візи та виїзду за межі ЗСА є обов'язковим. Основна вимога до кандидата на візу типу I-B — це наявність вищої освіти у сфері пропонуваної діяльності, та відповідність праці до такої, що вимагає застосування набутих теоретичних знань та досвіду. Це означає, що робоча віза класу I-B не може бути надана у випадках, коли виконання запропонованих працевлаштування вимагає обов'язків не вимагає такого рівня освіти, а якщо освіта не є нормою для працівників, що займають подібні становища. Якщо кандидат на візу має незакінчену вищу освіту, але дописує робочого стажу, то, у деяких випадках, можливо довести, що сумарний досвід та одержаний рівень знань кандидата на візу є еквівалентним американському рівню кваліфікації для одержання візи. Працевладець мусить платити чужинському робітнику більше, ніж звичайно одержують на подібній праці американці з аналогічним досвідом та освітою. Процес оформлення візи звичайно триває до двох місяців. Напочатку віза може бути одержана на період, що не перевищує три роки, а загальний термін перебування чужинця на роботі не може перевищувати шість років. Члени родини власника візи одержують картку (номер) соціального забезпечення з поміткою "без дозволу на роботу", а діти можуть навчатися в будь-яких навчальних закладах. Як власник візи, так і члени його родини, при виїзді за кордон не повинні з'являтися до консуляту за дозволом на повернення до Америки. Віза передбачає також надати можливість одержання статусу постійного жителя для родини робітника. Щоправда, для цього потрібно перейти до постійного мешканця (постійного жителя або громадянина ЗСА), працевладець мусить провести пошук робітника шляхом подання оголошення в пресі та ін., а відділ Департаменту праці проаналізувати цю працю

нашасть, громадянин України, що не вибраві візи, як було для них

(Закінчення на стор. 3)

Про громадянство...

(Закінчення зі стор. 2)

та потвердити можливість працевлаштування в чужині. Іміграційна служба не приймає до розгляду прохання про надання статусу постійного

жителя родині робітника без такого потвердження (labor certification). За останній рік іміграційна служба значно підняла вимоги до надання візи типу H-1 і зокрема, коли справа йдеться про мешканців колишнього СРСР. У іміграційних питаннях просимо звертатися на адресу: Passport International, Inc., 98 Second Ave., 2nd Floor., New York, NY 10003; tel.: (212) 387-8683

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

ПОДІЇ

ВІДЗНАЧЕННЯ 5-ЛІТТЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Філадельфія. — Місцевий Громадський комітет для відзначення 5-ї річниці незалежності України влаштує святкування цієї події у суботу, 24-го серпня, в УОКЦентрі, 700 Сідар роуд, Дженкінгтон, Па. Початок о год. 6-й вечора. Промову виступить посол України до ЗСА Юрій Шербак. Вступ — 10 дол., для дітей до 12-ти років — вільний.

У невідомо, 25-го серпня, в Українському Спортовому Центрі "Трибуна" в Торшам, Па., з цієї нагоди відбудеться фестиваль. Початок о год. 1-й після полудня. Вступ — 7 дол., для дітей до 13-ти років — безкоштовний. Телефон для інформації (215) 343-5412.

Додаткові інформації поміщені у "Свободі", ч. 154 з 13-го серпня ч. р.

Гартфорд, Конн. — Громадський Комітет Об'єднаних Організацій Гартфорду і околиць влаштує відзначення 5-ї річниці відновлення незалежності України у невідомо, 25-го серпня, в залі УНДому, 961 Вестерфілд аве. у Гартфорді. Початок о год. 1-й дня. Доповідь виступить організатор Комітету Допомоги Дітям Чорнобиль Олександр Кузьма та гість з України, полковник Команди Авіаційного корпусу Збройних Сил України Іван Телюк. Вступ — 25 дол. Замовлення прийматиме С. Радьо (860)

236-4749 або Я. Кукіль (860) 296-3035. Додаткові інформації поміщені у "Свободі", ч. 155 з 14-го серпня ч. р.

Клівленд. — Український Злучений Організацій Великого Клівленду влаштує фестиваль, присвячений 5-й річниці відновлення незалежності України, який відбудеться у невідомо, 25-го серпня, на поліставній української православної церкви св. Трійці, 9672 Стей роуд у Пармі, Огайо. Початок о год. 1-й після полудня. Вступ — 10 дол., для молоді — безплатний. Додаткові інформації поміщені у "Свободі", ч. 155 з 14-го серпня.

Нью Йорк. — Українська православна катедра св. Володимира, 160-170 захід 82-га вул., відзначає 5-річчя відновлення незалежності України у невідомо, 25-го серпня. О год. 10:30 — Божественна Літургія і Мольба. Після Служби Божої — святочна програма з буфетом.

Савт Баянд Брук, Н. Дж. — Комітет Допомоги Україні центрального Нью Джерсі відзначає 5-ту річницю проголошення незалежності України у невідомо, 25-го серпня, в п'ятихвилю Центр Української Куліни. Початок о год. 7:30 вечора. Святочну доповідь виступить високопосол Генерального Консуляту України в Нью Йорку Богдан Яремко. Відбудеться мистецька програма. Додаткові інформації поміщені у "Свободі", ч. 154 з 13-го серпня ч. р.

Обличчя...

(Закінчення зі стор. 2)

національно свідомі жінки активно працюють і роблять дуже багато як для розвитку української держави, так і для утвердження ролі жінки в суспільстві.

Школярки бачать своє майбутнє по-різному: одні хочуть знайти можливого чоловіка, щоб можна було не працювати. Інші, навпаки, мріють досягти якогось успіху, щоб матеріально ні від кого не залежати. Ще іншим подобаються "круті" хлопці, танці, ресторани, отож не важко здогадатися, яку кар'єру вони собі обирають.

Щодо життя взагалі, то найважче доводиться письменникам, науковцям, педагогами і лікарям, оскільки заробляють вони дуже мало, а працю не кидують з по-

чуття обов'язку та патріотизму. Ті, в кого такого почуття не було, давно залишили професійну працю і поїхали в торгівлю чи же кудись, де більше платять.

Безперечно, людям старшим, немічним і самотнім жити важко. Водночас працездатні пенсіонери доводять до пенсії, зростаючи на життя в різний спосіб. Бездомні виживають, винаймаючи квартиру для відпочинку своїх дітей, а молоді швидко пристосовуються до нового ритму суспільного та економічного життя.

А загалом, за моїми спостереженнями, в Україні третина населення — це дуже багаті люди. Ще одна третина — цілком забезпечені. А решта біда. І це розширення стає все помітнішим і досить незвичним для суспільства, де ще так недавно всі були одностайно бідними.

Курси...

(Закінчення зі стор. 1)

організаторів. Як бачимо з програми, на курсі були викладачами такі відомі наші культурні оцінки як Євген Сверстюк, Володимир Овсійчук, Федір Поребніч, Іван Драй, Володимир Скуратівський, Юрій Шаповал, Валерій Шевчук. Курси відідав Митрополит УПЦ Фларет і перший заступник міністра освіти України В. Андрущенко.

Поруш з викладачів поодиноких предметів відбувалися дискусії з учителями, а на закінчення вони всі отримали відповідну літературу. Для ужитку у школах, яку подарував ККДУ і частинно також видавців Осип Зинкевич.

На наше запитання довідомося, що всі кошти приїзду і перебування в Києві 70 курсантів були покриті з фондів ККДУ і вносили біля 15,000 дол.

Новістю в цюгорічних курсах було записання усіх лекцій на відео кінорежисером Сергієм Марченком. Це дасть можливість використати їх в інший спосіб та поширити інформацію на більшу кількість учнів. Тут ми у нашій розмові зупинилися на питанні важливості "перевиховання" учителя, а в слід за тим і їхніх учнів, які досі навчаються в більшості на давніх зразках. Зі здивуванням довідомося, що перевидані тепер вже шкільні підручники в Україні відкидаються до давніх комуністичних джерел і тому так кращим є перевести такі курси для учителів, щоб привернути ім почуття національної гідності, почуття відповідного культурного рівня. Це і причина чому ККДУ намірив свою працю саме на культурний відтиск — на шкільництво, здаючи собі добре справу, що лише шкільним можна вести успішний процес українізації, який напевно буде ще довго тривати.

Знаючи добре успішну працю ККДУ у видаванні шкільних підручників, питаємо В. Волододка про найближчі плани у видавничій діяльності. Як тепер після закінчення курсу знову прийшли на чергу. Тут довідомося, що вишла книжечка для вишкільця, оплачена Українською Кредитовою Кооперативом в Нью Йорку і ККДУ, а тепер праця іде над другою такою книжечкою, на яку ККДУ в Каліфорнії зібрав 10,000 дол.

Підготується також видання історії ХХ століття. Саме такими орієнтованими характеризує Т. Гунчак "своїх" курсантів і коли розповідає про них, у нього блищать очі радістю, а може й зворушенням.

Джерело...

(Закінчення зі стор. 2)

кого цей невтомний дослідник його спадщини публікував його автобіографію, збірник статтей М. Грушевського з добу УНР. На порозі Нової України (1992), і його важливу студію "Українська Русифікація в історії України" (1986). Значення цих праць для відпочинку наших українців надзвичайно важливе, бо ж саме вони відповідають пригласенню паризького і більшовицького історичного пам'яті, активізують в сучасній Україні історичні студії.

1995 року, після 30-літньої гонимості діяльності, вийшов 32-ий том "Української Історії".

Особливості...

(Закінчення зі стор. 2)

пориви до творчості, приносить відряду в горі, збагачує її шляхетними почуттями. Але романтизм краси України не закравася у неї болю національного лиха народу у неволі:

*О, люде мій бідний, мот ти родино,
Брати мій обві, закуті в кайдани
Палають страши, незаспокої раши
На лоні тебе, мого Країно!*

"Сторонка рідна" Ідея нескороності українського народу, незламність його прагнень до волі, віра в те, що прийдє час визволення народів з-під влади московських імперіалістів, є провідною думкою у циклі віршів "Весна в Єгипті". У вірші "Коли втомлюся я життям щоденним" поетеса мріє про щасливе майбутнє, коли настане страшно казково. Вірою в неминучість загальні паризьку націоністичні "твір" "Навчє в руйні".

У деяких творах Лєси бачимо політичну сатиру, яка відзеркалює навички українського народу через цілу його історію:

*Навіщо вам здалась тая
мудра політика,
тільки час марування,
сварка, біяткаж!"*

В ранній період творчості Лєсоу Українську приваблював жар поезії. Ось декілька поезій: "Русалка", "Місячна легенда", "Давня казка", "Бранець", "Одно слово" та ін. Позитивним героєм її поем була все людина смілива, чесна, свободолюбна, яка не терпить гніту і мужньо стає в оборону свободи. Талант Лєси Української виявився особливо у драматургії. Її драматичні твори є ліричні, глибоко емоційні. Вже з 1901 року з'являються у її творчості драматичні поеми, епоси, діалогі та драми: "Вавилонський полон", "На руїнах", "Кассандра", "Три хвилини", "Осіня казка" та інші. Свої драматичні твори Лєса називала драмами. Драми вона, наприклад, назвала "Блакитну троянду", "Лісові ніч" та "Камінний господар". Одним із найвищих мистецьких досягнень є її драма-феєрія "Лісова пісня". Вона характеристична своїм оптимізмом, вірою у торжество прекрасного у житті людей з їх силою і слабкістю, із стражданнями і мріями про вільне, щасливе життя. Головна героїня цієї поеми, Мавка — це глибоке філософське узагальнення всього прекрасного, вічно живого. У Мавці Лєси відтілює чисте, високе почуття кохання, ніжного, безсмертного почуття щирої дружби. А головне, "Лісова пісня" — це віра у перемогу високої благородної мрії гармонічного творчого життя над дріб'язковим животинним, опертом та матеріалістичним життям. У більшості творів Лєси Української відтворює події минулого, звертається до історії різних країн і народів: стародавнього Єгипту, Вавилону, Юдеї, античного світу, доби раннього християнства, доби французької революції, середньовіччя Еспанії та ін.

Лєса Українка залишила багату прозову спадщину. Можна тут навести декілька її творів-оповідань, у яких письменниця виявила велике знання народного життя, мови і фольклору: "Така й доля", "Над морем", "Примари", "Полтава", "Розмови", "Признь", повість "Жаль" та казки для дітей "Метелик", "Біда навчить", "Лелія" та ін.

Не легко оцінити творчість Лєси Українки з літературної точки зору, її творчість — це бездонна крижана творчих засобів, у яких перемагає критичний реалізм, поєднаний з національною романтикою. Романтизм часто зважав Лєса Українка у змальовуванні образів борців за свободу. Реалізм Лєси відбивався у тематичній, якої головними елементами є боротьба ідей. Вже її творчість є опєра на сильному фундаменті, яким є безмежна любов до України.

Неможливо відтворити у цьому есеї повну картину і глибину творчості Лєси Українки, через аналіз кинути жмут світла на могутність її поезії. Сподіваємося, одначе, що її думки, закріплені чудовою поезією, будуть дорожчими для майбутніх поколінь та пересторогою перед низькою силою матеріалістичної ідеології.

ПОДІЇ

КОНЦЕРТ У ЦУК В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — Тут у суботу, 24-го серпня, в Центрі Української Куліни під керівництвом І. Соневицького відбудеться концерт з участю С. Сороки (скрипка), композитора М. Скорика та В. Винницького (фортепіано). Початок о год. 8-й вечора.

ФЕСТИВАЛЬ У ФІЛЬДЕЛЬФІЙСЬКОМУ ПАРКУ
Філадельфія. — Департамент розваг міста Філадельфія та Український фестивальний комі-

ський Історик". Його не-змінним редактором, як і всіх попередніх томів, є Л. Винар, який занувався цей журнал в 1963 році. Це новітнє видання, обсягом майже 400 стор., виявилось у якійсь мірі підсумком. Вступом до нього є Винарова "Генеа і діяльність Українського Історичного Товариства", органом і сьогодні є "Український Історик". З важливих праць в тому, 32 томів відзначимо: "Джерелознавство дослідницьких діяльностей УІТ" (Я. Калакура), "ГПУ-НКВД як інструмент антиукраїнізації в 20-30 роки" (Ю. Шаповал), "50-ліття УВАН" (М. Антонович), "Галичина в міжнародній політиці 1914-1923 рр." (С. Витвицький),

"Мадярська окупация Закарпаття в 1939 р." (О. Баран), "До питання постання УПА" (О. Вовк). Козькача доба освітлення в працях С. Козака ("Наропо-творчий аспект козацького героїчного епосу"), Т. Майдкова ("Повстання Б. Хмельницького та Зборівський Договір"). Різні аспекти грушевськості розглядають цікаві праці С. Єфремова, С. Білохота та І. Гирча. З подібного глибокого оцінюється також праця О. Огольцова, присвячена сумарній праці про його вийшла 1994 року з під пера Л. Винара. Велику увагу приділяє журнал також публікації архівів (з них найцінніші листи І. Мазепи і С. Пєтролі) і мемуаристи, з якої варто згадати спогади Н. Полонської-Василеуко (УІ 1995, т. 35) і Л. Красковської про О. Кандибу-Ольжича (УІ 1994, т. 31). На високому рівні у "УІ" велені теж хроніки наукового життя, рецензії, ювілії.

"Український Історик", як бачимо, виконує всеукраїнську місію в утвердженні глибоко обгрунтованої наукової системи М. Грушевського. Свідченням творчої співпраці істориків України й диспєрсії є заснування Філадельфійської УІТ-ва у Києві, Львові, Острозі, Дніпропетровському, Житомирському і Братиславі. Це співпраця, продуктивність і енергія для здійснення багатьох задумів. А цих якостей багатьом нашим ученим і громадським діячам, політикам зельним бракує.

ми світі. До редакційної колегії "УІ" входять також вчені з України (М. Брайчевський, В. Сергічук, Я. Даушкєвич, І. Гирч, Я. Дізра, Ю. Милик, М. Ковальський і О. Мазурок).

Те, що головним редактором "УІ" вже понад 30 років є та сама людина, прецедент майже небувалий. Постадні виклади в університеті з редагуванням солідного журналу і організаційними обов'язками, які не встигає Л. Винар, зумів не кожний. Йому треба задовчувати високий науковий рівень увагу приділяє журнал також публікації архівів (з них найцінніші листи І. Мазепи і С. Пєтролі) і мемуаристи, з якої варто згадати спогади Н. Полонської-Василеуко (УІ 1995, т. 35) і Л. Красковської про О. Кандибу-Ольжича (УІ 1994, т. 31). На високому рівні у "УІ" велені теж хроніки наукового життя, рецензії, ювілії.

В ШІСТДЕСЯТУ ТА ТРИДЦЯТЬ ШОСТУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІСНІСТЬ НАЙДОРОЖЧІХ, НЕЗАБУТНИХ РОДІВІВ

БІ. П.
**ЮРІЯ ТА КАТЕРИНИ
КОГУТЯК**

на відбудову монастиря та Католицько-Педагогічного
Інституту сестер Василінок в родинному
місті Станіславова — Івано-Франківську

10.000 дол. зборюючи, доклади

МАРІЯ КОГУТЯК-ГЛАДКА

Ділимося сумною вісткою, що 31-го липня 1996 р. в Чикаго, Іл., з волі Всевисшнього відійшов у вічність наш дорогий БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.
ІВАН ПЕЧЕНЮК

Народився 26-го березня 1922 р. в Стечеві, Україна.
Довголітній громадський діяч в Чикаго, Іл.

Похоронний відвідав відбувся в понеділок 5-го серпня 1996 р. о год. 10:00 рано в соборі св. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл.

Залишив у глибокому смутку:

в Канаді, Торонто:
племінники — НУСЮ ПЕНЦАК з родиною
в Україні:
сестер — МАРІЮ ПЕЧЕНЮК та
— АЛІНКУ ВЕРМУ з родиною
брат — ОМЕЛІЯНА з родиною в Стечеві.

Ділимося сумною вісткою, що 18-го серпня 1996-го року на 92-му році життя упокоївся

СВ. П.
**ЯРОСЛАВА
ЗАВАДОВИЧ-ШАФРАНЮК**

уродженка золотого Поділля, Тернопільської області в Україні, мешканка і фундаторка багатьох проєктів для розвитку української культури, освіти, як різномі, як для дітей-сиріт в Україні, а в диспєрсії фундаторка Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто.

Похорон відбувся в четвер 22-го серпня 1996-го року з церкви св. м. Миколая. Похована біля свого покійного с. п. мужа Михайла на цвинтарі "Преспект".

Хай земля прибробної для неї
батьківщини — Канади буде її легионо.

Вічна їй пам'ять!

Залишила в смутку

племінників — РОМАНА ВЖЕСНЕВСЬКОГО з дружиною ГРИГОРОМ та дітьми БОРИСОМ і РУСЛАНЮКОЮ з родиною
— БОГУСЛАВА ВЖЕСНЕВСЬКОГО з дітьми АДРИАНОМ і МАРКІНОМ з родиною та близьку і дальшу родину в Канаді, ЗСА и Україні.

У К Р А Ї Н О !

Вітаємо Тебе в день 5-ої річниці
Відновлення Твоєї Самостійності і
Соборності

Многая Літа!

31-ші курєні УСП і УПС
ВОВКУПАКИ
в Америці, Канаді й Україні

ЗАКЛИКАМО ІНШІ МАТЕРНІ КУРЄНІ ДОЛУЧИТИСЯ
ДО НАС КОЖНОГО РОКУ

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
при
ОУА "Самопоміч" в Нью Йорку
подає до відома, що

НАВЧАННЯ
в новому Шкільному Році 1996/1997
розпочнеться

в суботу, 7-го вересня 1996 року
СЛУЖБОЮ БОЖОЮ в церкві св. Юра
при 7-й вулиці в Нью Йорку, Н.Й.

- 26ірка всіх учнів по класах о год. 8:30 ранку.
- Навчання після Служби Божої триватиме до год. 12:00 дня.
- Вписи нових учнів від 1-ої до 12-ої класів, як також перевірків будуть відбуватися в перші суботи місяця вересня в канцелярії Школи (вихід Т. Шевченко Плейс) між 6 і 7 вул.

При Школі існує СВІТЛИЧКА, що є під зарядом
83-го Відділу Союзу Українок

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Take
Stock
in America
**U.S. SAVINGS
BONDS**

